

Sygn. akt I C 1126/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Kirsch

Protokolant: st. sek. sąd. Anna Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2020 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia w części co do kwoty 97.477,63 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy czterysta siedemdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt trzy grosze), w stosunku do powódki M. W. (1), wykonalności tytułu wykonawczy w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...), wystawionego przez pozwanego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 10 czerwca 2014 r., któremu nadana została klauzula wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Siedlcach, wydanym w dniu 25 sierpnia 2014 r. w sprawie I Co 970/14,

II. zasądza od pozwanego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. W. (1) kwotę 5.917 zł (pięć tysięcy dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1126/19

UZASADNIENIE

W dniu 7 października 2019 r. wpłynął do Sądu Okręgowego w Siedlcach pozew M. W. (1) przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., w którym wniosła o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 10 czerwca 2014 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Siedlcach, wydanym w dniu 25 sierpnia 2014 r. w sprawie I Co 970/14. Wniosła również o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W dniu 25 marca 2020 r. wpłynęła do akt sprawy odpowiedź na pozew pełnomocnika pozwanego, w której nie uznano powództwa, wniesiono o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 63-63v).

W dniu 23 września 2020 r. wpłynęło do akt sprawy pismo procesowe pełnomocnika powódki, zawierające modyfikację powództwa. Pełnomocnik powódki wniósł o pozbawienie wykonalności szczegółowo opisanego w pozwie tytułu wykonawczego, co do kwoty 97.477,63 zł wraz z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 8 listopada 2018 r. w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP do dnia zapłaty (k. 123-124).

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2020 r. pełnomocnicy stron podtrzymywali swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie (stanowiska pełnomocników stron zarejestrowane na rozprawie w dniu 24 listopada 2020 r. – 00:29:36-00:32:32).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 14 września 2005 r. powódka M. W. (1) zawarła z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu inwestycyjnego nr (...). Na mocy powyższej umowy pozwany udzielił powódce kredytu w walucie polskiej w kwocie 360.000 zł, na okres od dnia 14 września 2005 r. do dnia 25 lipca 2020 r. W paragrafie 19 ust. 1 umowy ustalono, że spłata kredytu jest zabezpieczona m.in. w sposób: weksel własny niezupełny (in blanco) wystawiony przez kredytobiorcę z poręczeniem męża p. M. W. (2), oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawcy weksla i poręczyciela wekslowego, oświadczenia o poddaniu się egzekucji kredytobiorcy. Ustęp 2 powyższego paragrafu określał dokumentację związaną z prawnym zabezpieczeniem kredytu i m.in. były nią: weksel własny niezupełny (in blanco), deklaracja wystawcy weksla własnego niezupełnego (in blanco), deklaracja poręczyciela weksla niezupełnego (in blanco), oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawcy weksla i poręczyciela wekslowego oraz oświadczenie o poddaniu się egzekucji kredytobiorcy.

We wstępnej części umowy określającej jej strony, stwierdzono, że zostaje ona zawarta z M. W. (1) zamieszkałą (...)- (...) M., ulica (...), wykonującą działalność gospodarczą również w M. przy ulicy (...).

W paragrafie 11 ust. 6 określającym procedurę wypowiedzenia umowy, stwierdzono, że za datę doręczenia zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy uznaje się dzień doręczenia zawiadomienia osobiście bądź listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (...) na ostatni znany (...) SA adres.

Tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu, stosownie do treści paragrafu 19 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i 2, w dniu 14 września 2005 r. powódka M. W. (1) wystawiła 8 sztuk weksli własnych niezupełnych (in blanco), sporządziła również stosowną deklarację wekslową. Powyższe weksle zostały poręczone przez jej męża M. W. (2).

W dniu 14 września 2005 r. powódka M. W. (1), w związku z przepisem art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego – **jako wystawca 8 sztuk weksli, że w zakresie roszczeń (...) S.A. wynikających z udzielonego w dniu 14 września 2005 r. zabezpieczenia zobowiązań** p. M. W. (1), z tytułu udzielonego kredytu na podstawie umowy kredytu z dnia 14 września 2005 r. w kwocie 360.000 zł, **poddaje się egzekucji prowadzonej przez (...) S.A. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty zadłużenia 720.000 zł**.

W dniu 21 lutego 2012 r. powódka M. W. (1) i pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. zawarli aneks nr (...) do umowy kredytu inwestycyjnego nr (...) z dnia 14 września 2005 r., w którym nadano nowe brzmienie paragrafowi 19 ust. 1 umowy. Z paragrafu 19 ust. 1 – jako zabezpieczenie spłaty kredytu – wyeliminowane zostało: „oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawcy weksla i poręczyciela wekslowego” oraz „oświadczenie o podaniu się egzekucji kredytobiorcy”.

We wstępnej części aneksu nr (...) podano, że zostaje on zawarty z M. W. (1), zamieszkałą (...)-(...) S., ulica (...).

W dniu 10 czerwca 2014 r. pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że na dzień 10 czerwca 2014 r. w księgach banku figuruje wymagalne zadłużenie m.in. w stosunku do M. W. (1), zamieszkałej przy ulicy (...), (...)-(...) M., z tytułu należności głównej w kwocie 173.885,12 zł i odsetek do dnia 10 czerwca 2014 r. w kwocie 10.010,01 zł. W powyższym dokumencie podano, że powódka M. W. (1) odpowiedzialna jest z tytułu niespłaconego kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym w walucie polskiej, udzielonego na podstawie umowy nr (...) z dnia 14 września 2005 r. oraz aneksów nr (...).

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r., wydanym w sprawie I Co 970/14, Sąd Rejonowy w Siedlcach nadał klauzulę wykonalności opisanemu powyżej bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu przeciwko M. W. (1) i M. W. (2).

Na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu nadana została klauzula wykonalności postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r., wszczęte zostało przeciwko M. W. (1) i M. W. (2) postępowanie egzekucyjne. Egzekucja prowadzona jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Siedlcach T. W., w sprawie oznaczonej obecnie sygnaturą Km 1836/19.

W piśmie z dnia 9 listopada 2018 r. pozwany (...) S.A. poinformował powódkę M. W. (1), że według stanu z dnia 9 listopada 2018 r. jej zadłużenie, wynikające z umowy z dnia 14 września 2005 r., wynosi z tytułu niespłaconego kapitału 97.477,63 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 10 czerwca 2014 r. (k. 4), oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 14 września 2005 r. (k. 8), aneksu nr (...) z dnia 21 lutego 2012 r. (k. 17-18), umowy kredytu inwestycyjnego nr (...) z dnia 14 września 2005 r. (k. 19-28), aneksu nr (...) (k. 30-35), postanowienia Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 sierpnia 2014 r., wydanego w sprawie I Co 970/14 (k. 54-54v) – wszystkie dokumenty w sprawie Sądu Rejonowego w Siedlcach oznaczonej sygnaturą I Co 970/14, pisma banku (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 9 listopada 2018 r. o wysokości zadłużenia na dzień 9 listopada 2018 r. (k. 125-126).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 840 par. 1 pkt 1 kpc – „dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście”.

Artykuł 840 kpc reguluje tzw. powództwo opozycyjne, które służy merytorycznej obronie dłużnika przed egzekucją prowadzoną zgodnie z przepisami postępowania egzekucyjnego. Powództwo takie wytacza się po powstaniu tytułu wykonawczego, ale przed jego przymusowym wykonaniem. **Jeżeli tytuł wykonawczy nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej**, zarzuty mogą zostać oparte na dwóch podstawach i dotyczyć zarówno zdarzeń sprzed powstania tytułu wykonawczego, które spowodowały brak powstania obowiązku, jego wygaśnięcie albo ograniczenie obowiązku objętego tytułem wykonawczym, jak też zdarzeń, które wystąpiły po powstaniu tytułu wykonawczego. Są to m.in. zdarzenia wywołujące na gruncie prawa cywilnego materialnego skutek w postaci wygaśnięcia zobowiązania (spełnienie świadczenia, potrącenie, odnowienie, niemożność świadczenia, zwolnienie z długu, przedawnienie). Jeżeli tytuł korzysta jednak z powagi rzeczy osądzonej (np. tytułem egzekucyjnym jest prawomocne orzeczenie sądu), podstawą powództwa może być co do zasady tylko zdarzenie, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, na skutek którego zobowiązanie objęte tytułem wygasło. Jak podniesiono powyżej, są to wszelkie zdarzenia wywołujące taki skutek na gruncie prawa cywilnego materialnego. W przypadku tytułów pochodzących od sądu lub referendarza sądowego, wyjątkowo podstawą powództwa może być również zarzut spełnienia świadczenia przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi M. W. (1) w sprawie Km 1836/19, prowadzone jest w oparciu o tytuł wykonawczy, który nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej, a mianowicie – Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 10 czerwca 2014, któremu nadana została klauzula wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Siedlcach, wydanym w dniu 25 sierpnia 2014 r. w sprawie I Co 970/14.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, który został uchylony ustawą z dnia 25 września 2015 r. z mocą obowiązywania od dnia 27 listopada 2015 r., „Bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą

egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia”.

Oświadczenie o poddaniu się egzekucji samo w sobie nie miało waloru tytułu egzekucyjnego, niemniej jednak było podstawą wystawienia tytułu egzekucyjnego, którego treść musiała pozostawać w zgodzie z treścią oświadczenia i poddaniu się egzekucji. Oświadczenie dłużnika stanowiło element porozumienia się banku i dłużnika co do tego, że bank będzie uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego w zakresie zindywidualizowanej wierzytelności bankowej i zgodnie z treścią oświadczenia dłużnika. Oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji powinno zostać złożone na piśmie, które mogło przybierać formę zarówno odrębnego dokumentu, jak i stanowić element treści umowy zawieranej między bankiem a jego klientem.

Jak podniesiono powyżej w ustalonym w sprawie stanie faktycznym, umowa zawarta pomiędzy powódką i pozwanym, przewidywała w paragrafie 19 ust. 1 sposoby zabezpieczenia spłaty kredytu i były nimi m.in. – 1) weksel własny niepełny (in blanco) wystawiony przez kredytobiorcę z poręczeniem męża p. M. W. (2), 2) **oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawcy weksla i poręczyciela wekslowego** oraz 3) **oświadczenie o poddaniu się egzekucji kredytobiorcy**. W nawiązaniu do powyższego ustępu 1, w ustępie 2 zindywidualizowane zostały dokumenty związane z prawnym zabezpieczeniem kredytu, i były nimi: 1) weksel własny niepełny (in blanco), 2) deklaracja wekslowa wystawcy weksla, 4) deklaracja poręczyciela weksla, 5) oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawcy weksla i poręczyciela wekslowego oraz 6) oświadczenie o poddaniu się egzekucji kredytobiorcy.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że powódka M. W. (1) jako kredytobiorca, była równocześnie wystawcą 8 weksli niepełnych (in blanco), mocą których zabezpieczyła spłatę kredytu. **To z kolei prowadzi do wniosku, że oświadczenie egzekucyjne kredytobiorcy, który wystawia jednocześnie weksel (weksle) in blanco, powinno wyraźnie obejmować poddanie się egzekucji z obu podstaw prawnych, tj. weksla i umowy kredytowej**. Powyższy wniosek jest tym bardziej uzasadniony, że w ustępie 2 paragrafu 19 umowy rozróżniono dokumenty związane z prawnym zabezpieczeniem kredytu: **po pierwsze** – oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawcy weksla i poręczyciela wekslowego, a po drugie – oświadczenie o poddaniu się egzekucji kredytobiorcy.

Jak wynika ze znajdującego się w sprawie I Co 970/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach, oświadczenia powódki M. W. (1) z dnia 14 września 2005 r. o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, powódka M. W. (1) poddała się egzekucji prowadzonej przez (...) SA na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty zadłużenia 720.000 zł, **ale tylko jako wystawca 8 sztuk weksli, w zakresie roszczeń (...) S.A. wynikających z udzielonego w dniu 14 września 2005 r. zabezpieczenia zobowiązań M. W. (1)**, z tytułu udzielonego kredytu w kwocie 360.000 zł. Oznacza to, że powódka M. W. (1) złożyła oświadczenie, w którym poddała się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, ale wyłącznie w oparciu o jedną podstawę prawną, tj. wystawione na zabezpieczenie weksle in blanco, nie zaś umowę kredytową. Nie było w sprawie sporne, że powódka M. W. (1) nie złożyła pisemnego oświadczenia o poddaniu się egzekucji jako kredytobiorca, o którym mowa w paragrafie 19 ust. 2 pkt 5 umowy.

Taka treść oświadczenia egzekucyjnego powódki doprowadziła do wykreowania pomiędzy stronami potencjalnego zobowiązania wekslowego M. W. (1), nie zaś zobowiązania ze stosunku podstawowego (kredytowego), pod warunkiem uprzedniego skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej i prawidłowego wypełnienia przez posiadacza (pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.) weksla bądź weksli niepełnych, wystawionych przez powódkę w dniu 14 września 2005 r. Pozwany bank był zatem uprawniony do uproszczonej formy potwierdzenia swojej wierzytelności, a następnie przymusowego egzekwowania jej (po uprzednim zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności), ale dotyczyło to wyłącznie zobowiązania wekslowego dłużniczki M. W. (1). Niezbędne było jednak w tym celu prawidłowe wypełnienie

weksla bądź weksli, przedstawienie dłużnikowi weksla wraz z wezwaniem do zapłaty, a następnie wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego, w którym prawidłowo wskazane zostałyby zobowiązanie wekslowe, nie zaś umowa kredytowa, jak miało to miejsce w bankowym tytule egzekucyjnym nr (...) z dnia 10 czerwca 2014 r. Tymczasem, jak stwierdził w toku procesu pełnomocnik pozwanego, do czasu zakończenia rzeczonoego procesu bank w ogóle nie odnalazł wystawionych przez powódkę weksli, co samo w sobie jest mało profesjonalne, nie mówiąc już o tym, że niebezpieczne dla powódki, a ponadto nie wykazał, aby doszło do wypełnienia tychże weksli.

Reasumując stwierdzić należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy, pozwany bank nie miał umocowania do wystawienia takiej treści bankowego tytułu egzekucyjnego, jak miało to miejsce w dniu 10 czerwca 2014 r., a tym samym nie miał uprawnienia do uproszczonej formy dochodzenia swojej wierzytelności ze stosunku podstawowego, czyli umowy kredytowej.

Skuteczny okazał się również zarzut powódki M. W. (1), że pozwany bank nieprawidłowo przeprowadził procedurę wypowiedzenia umowy kredytu inwestycyjnego z dnia 14 września 2005 r., a tym samym jego wierzytelność nie stała się wymagalna.

Procedura wypowiedzenia umowy kredytu bankowego uregulowana jest ramowo w art. 75 i następnych ustawy Prawo bankowe. Dodatkowe warunki, po ziszczeniu się których pozwany bank uprawniony był do rozpoczęcia procedury wypowiedzenia umowy, określone zostały w paragrafie 11 umowy z dnia 14 września 2005 r. Ustęp 6 powyższego paragrafu przewidywał, że zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy winno być doręczone na ostatni znany bankowi adres kredytobiorcy. O ile w umowie z dnia 14 września 2005 r. jako miejsce zamieszkania powódki M. W. (1) wskazano miejscowość M., ulicę (...), to w późniejszym okresie adres ten uległ zmianie, i w aneksie nr (...) z dnia 21 lutego 2021 r. powódka wskazała miejsce zamieszkania jako S., ulica (...). Oczywistym jest zatem, że w świetle regulacji zawartej w paragrafie 11 ust. 6 umowy, ostatnim znanym bankowi (...) S.A. adresem zamieszkania powódki była miejscowość S., ulica (...). Mimo, że już w uzasadnieniu pozwu powódka M. W. (1) postawiła zarzut nieskutecznego wypowiedzenia umowy kredytu z 2005 r. w związku z brakiem prawidłowego doręczenia jej pisma w tym przedmiocie, pełnomocnik pozwanego nie przedstawił w niniejszym procesie dowodu w postaci nadania i doręczenia powódce rzeczonoego pisma (wypowiedzenia umowy). Nie ma takiego dokumentu również w aktach sprawy I Co 970/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach. Co niezwykle ważne, pozwany nie wykazał w niniejszej sprawie, aby doręczenie M. W. (1) pisma zawierającego wypowiedzenie umowy kredytowej nastąpiło na jakikolwiek adres, czy to w S., czy też w M.. Brak było zatem po stronie Sądu możliwości zweryfikowania, czy takie pismo w ogóle przesłane zostało do powódki, czy dokonane było przesyłką poleconą ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, na jaki adres zostało przesłane, i ewentualnie w jaki sposób zostało doręczone. W tym zakresie pozwany nie podołał obowiązkowi wynikającemu z treści art. 6 kc, co stanowiło, abstrahując nawet od skuteczności zarzutów powódki dotyczących wadliwej czynności banku w postaci wydania bankowego tytułu egzekucyjnego, wystarczającą podstawę do uznania, że nie doszło do skutecznego wypowiedzenia M. W. (1) umowy kredytowej z dnia 14 września 2005 r. Cała zatem procedura, która w konsekwencji doprowadziła do powstania tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, choć z formalnego punktu widzenia prawidłowa, w konsekwencji uznana musiała zostać za wadliwą, ponieważ powódka skutecznie zaprzeczyła istnieniu zdarzenia, na którym oparto wydanie klauzuli wykonalności.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Sąd orzekł jak w wyroku i na podstawie art. 840 par. 1 pkt 1 kpc pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy co do kwoty 97.477,63 zł. Na podstawie art. 98 par. 1 kpc Sąd zasądził na rzecz powódki od pozwanego kwotę 5.917 zł, na którą składała się minimalna stawka opłaty za czynności rady prawnej T. K. (5.400 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) i częściowa opłata od pozwu (500 zł).